

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Перник, 21 януари 2013 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на шестнадесети януари, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря Е.В.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №341 по описа на съда за 2012 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод касационна жалба от ЕТ****, гр. П.*** с ЕИК по БУЛСТАТ *** със собственик Е. Е. М.*** против решение №246/12.10.2012 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №353 по описа на съда за 2012 г. С обжалваното решение е потвърдено НП №1039/26.07.2011 г. издадено от Началник Митница „Столична“ срещу ЕТ**** като за нарушение и на основание чл. 123, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лв.

В касационната жалба се твърди в едно изречение, че решението на районния съд е неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на процесуални правила. От съда се иска да отмени атакувания съдебен акт и постанови друг, с който процесното НП да бъде отменено. Пред касационния съд жалбоподателят - ненамерен на посочения от него адрес не се явява.

Ответникът по жалбата Митница „Столична“ се представлява от ю.к. С.***, който възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор А.***, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и първоинстанционното решение следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред

настоящата инстанция не са представени писмени доказателства в подкрепа или срещу касационните основания.

Административен съд – Перник, след като взе предвид становищата на страните и сочените касационни основания, както и след извършен цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намира касационната жалба за неоснователна, като съображенията за това са следните:

В касационната жалба се съдържат изброени основания за обжалване на първоинстанционния съдебен акт, нескрепени с никакви конкретни оплаквания на жалбоподателя във връзка с твърдяното наличие на основания за касиране на решението на Районен съд – Радомир. Въпреки това административния съд, действащ като касационна инстанция следва да извърши проверка на атакувания съдебен акт на основанията посочени в жалбата, като същевременно извърши и служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК.

Решението на районен съд Радомир е валидно. Постановено е в необходимата писмена форма, постановено и подписано от съдията, разгледал делото. Правният спор е подсъден на Районен съд – Радомир, а едноличния съдебен състав е надлежен съгласно правилата на ЗАНН.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба.

При проверката за съответствие на атакувания съдебен акт с материалния закон, въз основа на фактическите заключения на първата съдебна инстанция, касационният съд намира следното:

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Радомир въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел от фактическа страна за безспорно установено, че на 01.12.2010 г. при извършена проверка от служители на Митница „Столична“ в обект – магазин за хранителни стоки, стопанисван от настоящия жалбоподател и находящ се в с. Жедна, община Радомир, област Перник, в магазина били открити общо 25 кутии различни марки цигари – акцизни стоки без задължителен бандерол на Министерство на финансите на Република България. За така констатираното нарушение на търговеца, стопанисващ обекта е съставен акт за нарушение, въз основа на който е издадено процесното НП.

Районния съд при извършена проверка на актовете, обективирали производството по налагане на административно наказание, е преценил същите като законосъобразни и издадени при спазване на процесуалните правила и изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения.

При така установеното, решаващият състав на районния съд след проведеното съдебно следствие и съвкупна преценка на събраните по делото доказателства е намерил по съществото на спора, че по делото е безспорно установено, че към датата на извършване на проверката от контролни митнически органи търговецът ЕТ “****”, гр. П.*** е „държал“ по смисъла на чл.

123, ал. 2 от ЗАДС в стопанисвания от него търговски обект акцизни стоки без задължителен акцизен бандерол на МФ на РБ.

Относно вида и размера на предвиденото да бъде наложено административно наказание районният съдия е преценил същото като правилно и справедливо определено, съобразено с правилата на чл. 27, ал. 1 и 2 от ЗАНН.

Решението на първата съдебна инстанция касационния съд смята за правилно, като мотивите за това са следните:

Правилна е преценката на решаващия състав за съответно приложен материалния закон от страна на административнонаказващия орган (АНО). Чл. 123, ал. 2 от ЗАДС предвижда да бъде налагано административно наказание имуществена санкция в конкретно посочен размер и съответен минимум, в случай на нарушение от ЕТ или ЮЛ на забраната на ЗАДС да се „държат“ акцизни стоки без задължителен бандерол на МФ на РБ. По делото, след законосъобразно и прецизно проведено съдебно следствие, при спазване изискванията, по реда и със средствата указани в чл. 13 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), е безспорно установено, че наказаното лице в качество търговец е държало в обекта, стопанисван от него акцизни стоки без бандерол, за което и следва да бъде съответно административно наказан.

Правилна е преценката на районния съд и относно размера на определеното да бъде наложено административно наказание, фиксиран в ЗАДС като равен на двойния размер на неплатения акциз, но не по-малко от 2000 (две) хиляди лв., когато извършителят е ЕТ или ЮЛ.

Настоящият състав споделя позицията на районния съд, че в случая предпоставки за преквалифициране на случая като маловажен не са налице. Без това да влияе на правилността на отказа да се приложи чл. 28 от ЗАНН, не се споделят изложените мотиви за това. Преценката за маловажност във всеки конкретен случай следва да се прави на база на установените по делото факти и обстоятелства. Не се споделя тезата, че процесното нарушение, като такова на формално извършване не подлежи на преценка за тежест на извършеното, свързана със степента на неговата обществена опасност, размер на неплатения акциз, качество на нарушителя, вид, количество и стойност на стоките – предмет на нарушението. Предвижданите със ЗДДС високи размери на санкциите, както и установената долна граница на същите безспорно са критерий за заложен висока степен на обществена опасност на деянията, с които се нарушават разпоредбите на закона. Едновременно с това размерът на неплатения акциз към настоящия момент е използван и от законодателя, като е уредена възможност за третиране на случаи като маловажни и това е чл. 126б от ЗАДС (ДВ бр.54, 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.), с дадена възможност още към момента на проверката митническите органи да налагат глоба с фиш по реда и в размерите, установени с чл. 39, ал. 2 на ЗАНН, когато двойният размер на дължимия и неплатен акциз е до 50 (петдесет) лв. В настоящия случай обаче дори и новата разпоредба, даваща възможност да се прецени „маловажност“, не

е приложима, като се има предвид двойния размер на неплатения акциз – 80 (осемдесет) лв. Като се вземе предвид съвкупно с това и качеството на нарушителя – търговец и дължимото от него поведение, както и мястото, в което е нарушението е извършено – търговския обект, който ЕТ**** управлява и стопанисва, следва безспорен извод, че нарушението не е маловажно и решението на районния съд е правилно и в тази му част.

Предвид така изложените мотиви касационният съд смята жалбата за неоснователна, поради което същата няма да бъде уважена. Обжалваното решение на Районен съд – Радомир като правилно и законосъобразно ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №246/12.10.2012 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №353 по описа на съда за 2012 г., с което е потвърдено НП №1039/26.07.2011 г. издадено от Началник Митница „Столична“ срещу ЕТ**** за нарушение на чл. 123, ал. 2 от Закона за акцизите и данъчните складове.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/